

ת"פ 14331/10/15 - מדינת ישראל נגד א ס

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

המאשימה

ת"פ 14331-10-15

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם

א ס

ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של יידוי או ירי של אבן או חפץ אחר לעבר כלי תחבורה - עבירה לפי סעיף 332א(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. ואלה המעשים: ביום 4/10/15, בסמוך לשעה 01:15, ברחוב שכם בירושלים, עמד הנאשם עם קבוצת נערים ויידה שתי אבנים לעבר מכוניות של תושבים ערבים שעברו במקום. הנאשם פגע באחד מהרכבים.

2. הנאשם הנו כבן 24, ואין בעברו הרשעות קודמות.

3. בנוגע עם הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן. מהתסקיר עולה כי נסיבות חייו של הנאשם היו קשות מאוד: לנאשם לא היה קשר עם אביו הביולוגי מיום שנולד. לאחר שאמו נישאה בשנית, סבל הנאשם, כמו גם אמו, מנחת זרועו של האב החורג. מהיותו כבן 6, גדל הנאשם במסגרות חוץ ביתיות, פנימיות ובתי אומנה. שני אחיו למחצה של הנאשם הוצאו לאימוץ. במשך השנים הנאשם לא פגש את בני משפחתו ועבר בין משפחות אומנה. לאחר שאמו התגרשה מבן זוגה, חזר הנאשם להתגורר עמה, זאת לפי דרישתה, בהיותו כבן 13. הנאשם טופל על ידי פסיכולוג מאז שהיה בגיל 7 ועד גיל 13. למרות כל הקשיים, הנאשם סיים לימודי תיכון מחד, אך התנסה באלכוהול וסמים מסוג חגיגת מאידך. יצוין כי השימוש בסם זה יצר אצל הנאשם התקפי חרדה והוא טופל ע"י גורמים רפואיים ופסיכולוגיים. הנאשם התגייס לשירות צבאי, השלים שירות של שנתיים וחודשיים ולבסוף שוחרר מן השירות לאור התקפי חרדה אשר כללו סחרחורות ודופק מואץ, והיה מטופל טיפול תרופתי. לאחר שחרורו, החל הנאשם לעבוד ובהמשך עבר ללמוד בישיבה של חוזרים בתשובה, בה למד בתקופה האחרונה. שירות המבחן מציין כי מאז חודש ינואר 2016, הנאשם שולב בקבוצה לעצורי בית, שיתף פעולה באופן מלא, התמיד להגיע למפגשים, הבדיקות שנערכו לו העלו כי הוא אינו משתמש בסמים, הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה ונימק זאת לפני שירות המבחן בכך שבערב האירוע התרחש פיגוע בו נרצחו שני אנשים

והוא לקח חלק ביידי האבנים בלהט הנסיבות. שירות המבחן הגיע למסקנה כי עונש מאסר בפועל יגרום להחמרה במצבו הנפשי של הנאשם ונסיגה במצבו, על כן הומלץ להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל. בכל מקרה, אם יוטל עליו עונש כזה, כי אז ראוי שהמאסר ירוצה בעבודות שירות.

במהלך הטיעונים לעונש, הוגשה, מטעם הנאשם, חוו"ד פסיכיאטרית מאת ד"ר טניה אברט. מחוות הדעת עולה כי מדובר במי שסובל מהפרעת חרדה כללית והפרעת אימה (התקפי פניקה חוזרים), הפוגעים בתפקודו היומיומי. בחוות הדעת נאמר עוד כי מאסרו של הנאשם עלול לגרום לחוויה חוזרת וטראומתית אשר יובילו להחמרה משמעותית במצבו הנפשי ופגיעה ברצף תהליך השיקום, והנאשם זקוק להמשך טיפול לצורך התמודדות עם הפרעת החרדה. כן הוגשו מסמכים מאגף טיפול וקידום נוער מעריית ראשון לציון, ממכתבים אלה (שהנם מחודש פברואר 2018), עולה כי הנאשם מצוי בקשר עם האגף לטיפול וקידום נוער בראשון לציון במשך שנים רבות. המכתבים מדברים בשבחו של הנאשם והפוטנציאל הטמון בו, חוזרים על סיפור חייו הסבוך והמורכב, את הפנמתו את ביצוע המעשים ואת חרטתו.

4. במסגרת הטיעון לעונש העיד רב הישיבה, בה לומד הנאשם, מר יוחנן טבלסקי, אשר העיד על כך שהנאשם הגיע לישיבה לפני כשלוש שנים על מנת לפתוח דף חדש, הדף החדש אכן נפתח, הנאשם עבר תהליך שיקומי פנימי מוגבר, שינה חייו באופן קיצוני, משקיע זמנו בלימודים, מודע למעידתו ומבקש להשתקם.

5. בא כוח המאשימה הפנתה לחומרה הגלומה ביידי אבן על כלי רכב נוסע. הובהר כי אמנם לא נגרם נזק, אך פוטנציאל הנזק ידוע, ואך במזל לא נפגע איש. מדובר בתופעה המתרחשת באזור ירושלים תקופה ארוכה, פעמים רבות, ועל כן יש להחמיר בענישה ולא לגלות סלחנות כלפי המעורבים, מבלי קשר למגזר אליו הם משתייכים. נטען כי מתחם העונש הראוי הנו שנתיים עד חמש שנות מאסר, ולאור נסיבותיו של הנאשם, יש למקמו בתחתית המתחם. עוד נטען כי הנאשם יוכל לקבל טיפול במסגרת שב"ס וכי העבירה לא בוצעה שעה שהנאשם היה קטין.

מנגד, ב"כ הנאשם עתר לקבל את המלצת שירות המבחן. נטען כי המעשים לא בוצעו על רקע אידיאולוגי, אלא על רקע נפשי. הודגש כי הענישה אמורה להיות אינדיווידואלית. כן נטען כי פסק הדין בת"פ 22035-11-15, אליו הפנתה באת כוח המאשימה וממנו ביקשה ללמוד גזירה שווה לצורך המתחם, שונה בנסיבותיו באופן קיצוני מהמקרה הנדון. הופנה לכך כי הנאשם היה במעצר ממש לתקופה של חודש ימים ומאז הוא נמצא במעצר בית מלא, עם הקלות מסוימות. הנאשם השתתף במשך שנה בקבוצה טיפולית, מקבל אחריות מלאה, באה הפנייה לתסקיר שירות המבחן ולחוות הדעת הנפשית שהוגשה, וכן למסמכים של עיריית ראשון לציון. הודגש כי מדובר במעשה שלא קדם לו תכנון מוקדם והנאשם לקח בו חלק לאור אישיותו והקשיים הנפשיים אותם הוא חווה. הנאשם שיקם את חייו בצורה יוצאת דופן. מכל אלה נטען כי ניתן לסטות מהמתחם ולקבל את המלצת שירות המבחן.

דין

6. אכן, יידי אבנים לעבר כלי תחבורה הנה תופעה שנכתבו אודותיה מילים רבות. אין צורך לחזור על כל אשר נאמר ונפסק בסוגיה זו. ברור לכל כי יידי אבן לעבר כלי תחבורה נוסע, הנה פעולה הטומנת בחובה פוטנציאל נזק וסכנה למשתמשים בדרך. מעשה מסוג זה פוגע בערך המוגן של שלום הציבור ובטחונו. הפסיקה עקבית בגישה לפיה, ככלל, בגין מעשים כאלה, העונש הראוי הוא העונש של מאסר בפועל. אף קטינים נדונים, לא פעם, למאסר בפועל. מתחם

העונש בענייננו, דהיינו מתחם העונש שעה שבגיר מיידה שתי אבנים לעבר מכונית ואחת האבנים פוגעת באחת המכוניות אך לא נגרם נזק, הנו מאסר לתקופת 9 עד 30 חודשים. בענייננו, יש מקום לסטות מהמתחם: כפי שציין הסנגור, ענישה היא לעולם אינדוידואלית ונקבע, בהקשר זה של ידוי אבנים לעבר כלי תחבורה, כי **"אין לקבל טענה כי בשל היקפה של תופעה חברתית שעיקרה בעבריינות מסוג מסוים, שומה על בית המשפט לבטל את הנסיבות הקונקרטיות שלפניו - הגם שבהחלט יש לכך השפעה על נקודות האיזון בין השיקולים השונים"** (ע"פ 653/16). בענייננו, מדובר בנאשם שנסיבות חייו קשות ויוצאות דופן עד למאוד. מדובר במי שמגיל צעיר סבל אלימות מאביו החורג, בגיל 6 יצא לבתי אומנה עד גיל 13. גם לאחר מכן, המסגרת המשפחתית לא היוותה גורם יציב ומחזק בחייו. למרות כל אלה, הנאשם שירת בצבא תקופה משמעותית, ולאחר מכן שיקם את חייו באופן מרשים, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. על פי הוראות סעיף 40ד' לחוק העונשין ניתן לסטות מהמתחם משיקולי שיקום. מקרה זה הנו אחד מהם. הובהר כי לנאשם פוטנציאל שיקומי גבוה מאוד במידה המצדיקה חריגה ממתחם העונש. עברו נקי, נסיבות חייו היו כנגדו מאז לידתו ואף-על-פי-כן מיצב עצמו מזה תקופה ארוכה באורח חיים נורמטיבי. תסקיר שירות המבחן מגלה ומעיד על פוטנציאל ממשי לשיקום ונראה כי הסיכוי שהנאשם ישוב על מעשיו נמוך עד למאוד. הנאשם שיתף פעולה וגילה רצון להשתקם. האמור בחוות הדעת הנפשית לא נסתר. כל אלה מובילים, כאמור, לכך שניתן ויש מקום לסטות, לזכות הנאשם, ממתחם העונש.

7. לפיכך, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. במידה שהנאשם ימצא מתאים, ירוצה המאסר בעבודות שירות.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

הממונה על עבודות השירות ימציא חוות דעתו עד ליום 3.5.15.

נקבע להמשך ליום 4.5.17 שעה 08:30.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ז, 23 אפריל 2017, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

רפי כרמל, שופט